

רעפ 11438-12-24 - עמיהוד נבון נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 11438-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: עמיהוד נבון
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ'
ברנט, מ' בן-ארי ו-ע' מיכלס) בעפ"ג
15281-04-24 מיום 12.05.2024
בעצמו בשם המבקש:

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, מ' בן-ארי ו-ע' מיכלס) בעפ"ג 15281-04-24 מיום 12.05.2024. בגדרו, נדחה ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום ברחובות בת"פ 45406-07-19 (כבוד השופטת ק' וקסלר) מיום 06.03.2024.

הרקע לבקשה והבקשה

1. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973; תקיפה הגורמת חבלה של ממש על-ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ובעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין. במסגרת גזר הדין המפורט של בית משפט השלום, נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת, לנוכח העובדה כי המבקש לקח אחריות על מעשיו; היעדרו של עבר פלילי; מצבו הנפשי של המבקש; ועמדתו של נפגע העבירה, בית משפט השלום מצא לחרוג לקולא ממתחם הענישה, והשית על המבקש 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

2. המבקש לא השלים עם גזר הדין, והגיש ערעור לפני בית משפט קמא. כבר בפתח הדברים יצוין, כי כעולה מפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא, בא כוח המבקש, שאינו מיוצג כעת אך היה מיוצג בהליך דלמטה, הצהיר לפרוטוקול, כדלהלן:

"אנו מבקשים לחזור מהערעור ומבקש להתחשב בו בעניין תחילת ריצוי עבודות השירות, מבקש שיתחיל לרצותם ביום 4.9.24" (עמוד 2 שורות 28-29 לפרוטוקול).

3. בהתאם, הערעור נדחה. לצד זאת, בית המשפט קיבל את בקשת המבקש וקבע כי הוא יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 01.09.2024. על-אף הסכמתו האמורה, המבקש מיאן להשלים עם פסק הדין של בית המשפט במחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה נטען, בין היתר, כי "העונש שהושת [על המערער] פוגע בתהליך שיקומו, במיוחד בשל ההרשעה הפלילית שתפגע משמעותית בעתידו המקצועי" וכן כי "[המבקש] סובל ממצב נפשי קשה, שהוחמר בעקבות השתלבותו במערכת העונשית, ובית המשפט לא נתן לכך את המשקל הנדרש". לבסוף צוין, כי הוגשה בקשת חנינה מטעם המבקש, ואולם בקשה זו "טרם נבחנה במלואה".

דיון והכרעה

4. לאחר עיון, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

5. ראשית, כאשר ערעורו של בעל-דין נדחה לנוכח הסכמתו לחזור בו מהערעור, ככלל ובהיעדר נסיבות חריגות, אין לאפשר לו להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין שדחה את הערעור (ראו, מיני רבים: רע"פ 27549-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.08.2024)). דברים אלה אף מקבלים משנה תוקף בענייננו, כאשר המבקש לא טרח להזכיר את העובדה שחזר בו מערעורו וכן את העובדה שלא התייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע על-ידי בית משפט קמא, על-אף שבקשתו לעיכוב ביצוע נדחתה, ובכך עשה דין לעצמו. די בכך כדי לדחות את הבקשה שלפניי על הסף.

6. שנית, גם לגופם של דברים, עיקר טרונות המבקש קשורה לכך שלשיטתו העונש שהושת עליו פוגע בתהליך שיקומו, ועל כן נטען כי מטעמי שיקום יש להפחית את עונשו, או להורות על "חלופה שאינה פוגעת בתהליך השיקום". ברם, בית משפט השלום היה ער לחשיבותם של טעמי השיקום בענייניו של המבקש, ואף מצא לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם. מכאן, שמקובלת עלי קביעת בית משפט השלום, לפיה הוא מצא "לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ואולם הסטייה תהיה מידתית באופן שיושת הנאשם עונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות". לא למותר לציין גם, כי המילה 'שיקום' אינה מילה קסם, וכי היא אינה טומנת בחובה מניה וביה זכות למתן רשות ערעור (ראו למשל, רע"פ 3406/24 פלוני נ' מדינת ישראל (21.04.2024)).

7. לבסוף, לעניין טענת המבקש לפיה הגיש בקשת חנינה וזו טרם הוכרעה, אציין כי בפסיקה נקבע זה מכבר כי אין בעצם הגשת בקשת חנינה כדי להצדיק, ככלל, את דחיית מועד תחילת ריצוי העונש (ראו, מיני רבים: ע"פ 6048/20 בן ברוך נ' מדינת ישראל (31.12.2020)).

8. סוף דבר: הבקשה נדחית בזאת. החלטה זו תובא לידיעת הממונה על עבודות שירות בהקדם.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ה (05 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט